

KAR/A SEVDA

Göğü saran bulutlar saçınca inci mercan
Rüzgâr gönül dalını senden yana eğince
Ak ellerin usulca kar örtüye değince
Reva mı, bu terkibe nasıl dayanır bu can?

Sis çökmüş gözlerine içinde irem saklı
Zülüflerin teline tutunmuş kar tanesi
Sıcak bir ocak gibi tüter gönlüm hanesi
Yüzün bir ay, dolanır, takar peşine akli

Bazen mavi göklerden bembeyaz yağıyorsun
Örtüyor güzelliğin bahtımın karasını
Sonra kanatıyorsun sinemin yarasını
Buğulanıp yeniden göklere ağıyorsun

Ne olur, masal gibi hep benimle kışlasan?
Upuzun gecelerde raks eylesen rüzgârla
Bırakmasan olmaz mı kalbimi ah u zarla?
Toprağı ilmek ilmek baharla nakışlasan

Olsun gel şeb-i yelda muradımız otağı!
Kar toprağı öperken başlasın şeb-i arus
Serim azat eylesin, terk eylesin onu us
Gel beraber aşalım başı dumanlı dağı!